

Derfor ser vi også forfatningstraktaten som en opfølgning af Nicetraktaten, og det var vel oprindeligt tænkt, at den skulle være en meget direkte opfølgning, men netop i lyset af det tumultagtige topmøde valgte man altså at lave forarbejdet til denne her traktat på en ny måde, og det blev også en nyskabelse i traktatmæssig forstand. Jeg tror, det er fuldstændig utænkeligt, at man, hvis stats- og regeringscheferne havde sidet og forhandlet på basis af den gamle Nice-traktat, havde fået så relativt enkel en forfatningstraktat, som man har i dag.

Men selvfølgelig har vi da også erkendt, at der er en ny situation i Europa med de to nejer, og vi ser derfor frem til topmødediskussionen den 16.-17. juni og håber, at der her vil blive klarhed over den videre proces. Det er rigtigt, at der er to lande, der har stemt nej, men stadig væk er vi jo i den situation, at hverken Frankrig eller Holland har meddelt, at de ikke ser sig i stand til at ratificere. Den meddelelse eksisterer ikke. Der er to nejer, men endnu har vi ikke hørt fra Frankrig og Holland, om resultatet for dem er, at de ikke ser sig i stand til at ratificere. Vi må afvente, hvad de to lande vil sige på topmødet, og i lyset af det må vi så tage stilling til den videre proces.

Vi fremhævede ved førstebehandlingen og også i betænkningen en lang række af de fordele, vi synes forfatningstraktaten indebærer. Vi mener, at alene traktatens opbygning er bedre; vi synes også, at det er en kvalitet, at det bliver præciseret, at det er et samarbejde mellem selvstændige stater. Det har sådan set altid været tilfældet, men nu er det direkte præciseret. Vi mener også, at det er en fordel, at der står, at man kan udmelde sig. Det har man altid kunnet, men det er ikke dårligt, at det står der. Vi synes også, at kompetenceafgrænsningsbeskrivelserne er bedre end i den eksisterende traktat.

Demokratiforbedringerne er klare, og apropos den diskussion, der har været tidligere i dag om dyretransport, kan 1 million borgere, og det er faktisk ikke særlig mange ud af 450 millioner, altså nu, hvis man får forfatningstraktaten, samle underskrifter og presse Kommissionen til at fremsætte et forslag.

Det vil sige, at der er nogle nye muligheder for borgerinitiativer, som ikke eksisterer i dag, og som i forbindelse med nogle af de her omtålelige emner, er jeg helt sikker på, ville kunne fremprovokere ændringer.

Men vi synes også klart, at et forstærket udenrigspolitisk samarbejde vil være en fordel.

Vi synes, der er brug for et langt stærkere mod- og medspil til USA. Vi synes også, at et forstærket samarbejde på baggrund af det, som står i traktaten, er en fordel for udviklingslandene. Vi mener, at det klart vil være i udviklingslandenes interesse, at tingene er præciseret på denne her måde.

Så er det klart, som nogle har været inde på i dag, at der vil blive flere flertalsafgørelser, samtidig med at Europa-Parlamentet selvfølgelig i den sammenhæng også vil komme stærkere ind i billedet. Det synes vi sådan set er i orden. Det er jo den udvikling, vi har set i det europæiske samarbejde, at man altid har startet med enstemmighed, og når så landene havde nogenlunde fælles forståelse for et område, kunne man gå over til flertalsafgørelser. Det var det, der skete med pakken i 1980'erne, og det er så også det, som det her er udtryk for. Vi har lært at samarbejde inden for en lang række områder, og når man har den fælles reference, er det udmærket at træffe beslutningerne ved flertalsafgørelser.

KL. 16.05

Det er det, vi gør i Folketinget. Vi er bestemt ikke enige, når der er et flertal, som der er i dag, men vi må bare acceptere, at det er demokratiets vilkår, hvad enten det er det europæiske, eller det er her i Folketinget.

For Det Radikale Venstre er altså forfatnings-traktaten og det europæiske samarbejde i det hele taget et svar på den globalisering, som vi får under alle omstændigheder. Når man hører på debatten her i Folketinget, kan man indimellem have sådan en eller anden fornemmelse af, at en række partier mener, at der slet ikke kommer en globalisering, hvis ikke vi har EU.

Der er en stærk globalisering. Det er på nogle punkter ønsket, og på nogle punkter er der da ting, vi godt kunne ønske anderledes, men det bedste modspil til det er altså, at der også er et politisk svar på det, så det ikke bare bliver et spørgsmål om penge og det indre marked, men at der er et politisk svar, en politisk kontrolmulighed, en politisk reaktionsmulighed. Det er her, vi ser forfatningstraktaten og i øvrigt det europæiske samarbejde.

Som jeg understregede, synes vi, at vi får bedre mulighed for at gå ind i det her, hvis vi får forfatningstraktaten. Men jeg vil da også sige, at vi har Nicetraktaten, hvis vi ikke får forfatnings-traktaten, og det vil da sige, at det europæiske samarbejde fortsætter. Så uanset at der er modstandere her i Folketinget af forfatningstrakta-